

Vytváření znalostí 2. část: Život, vesmír a vše ostatní

Podcast rádia Mother Earth z ledna 2023

FR Dámy a pánové, nevypadá to dobře.

Nejsme na tom lépe.

Možná je pravda, že lidstvo vymýtilo nemoci, že se snížila dětská úmrtnost, že se prodloužila průměrná délka života, že světová populace neustále roste, že technický a lékařský pokrok umožnil značné části lidstva žít bez hladu a v relativním blahobytu. Přesto se stačí rozhlédnout ve svém okolí; má mnoho vašich bližních tmavé kruhy pod očima, bolesti hlavy, poruchy spánku, deprese, vysokou nemocnost v práci, jsou unavení, nešťastní, vystresovaní? Přestala snad někdy zeměkouli obcházet metla války? Je lidstvo ještě schopno minulých úspěchů v kultuře, filozofii, architektuře? Děláme vlastně něco jiného, než že se protloukáme vyčerpávajícím dnem v práci a pak každodenním životem? Jsme skutečně zdravější? Je lidstvo na dobré cestě k míru, porozumění a rozkvětu?

Jak jsem řekl, obávám se, že to nevypadá dobře.

V mnoha předběžných diskusích pro tento program jsme se s panem Lachmannem rozhodli představit vám několik myšlenek, které se týkají velmi zásadních otázek.

V naději, že nakrmíme některé otevřené mysli a duše informacemi, které možná právě potřebujete k tomu, abyste povstali, vítáme Floriana Reiterera a:

SL Sylvio Lachmann

FR k druhému dílu seriálu Vytváření znalostí na Rádiu Matka Země.

Život je obvykle spojován s vědomím. Uvědomování si sebe sama se pak dále hodnotí jako důkaz intelektu, například při výzkumu primátů. Majitelé koček hovoří o členech rodiny, pes je pro mnohé nejvěrnějším přítelem. Ale stromy jsou také živé bytosti, mají v sobě život, říkají někteří; a amatérský zahrádkář pravděpodobně mluví o svých záhonech stejným způsobem.

Kameny si však skutečně nezaslouží status živých bytostí; nelze u nich zaznamenat žádný pohyb, dýchání ani vědomí. Pane Lachmanne, jak je vlastně oficiálně definován "život"?

SL Vůbec ne! Když se dnes podíváme do Wikipedie nebo do jakékoliv encyklopedie a hledáme definici slova život, pak tam najdeme jen rozdělení charakteristik života. Tedy metabolismus, rozmnožování, pohyb, dráždivost a růst. To jsou charakteristiky, které nedefinují život jako takový, ale pouze jeho rysy. Ve skutečnosti nemáme definici, která by byla racionální, aby nám tento

život nějak představila, abychom si ho mohli představit. Je to všechno spíše vágní.

FR Domníváme se, že kdyby byl pojem "život" jasně vymezen a definován, nechovalo by se lidstvo k životu tak pohrdavě, jak se chová.

Tak to pojďme sledovat:

Život na této planetě vznikl na bázi uhlíku. Proč uhlík?

SL Uhlík je prvek par excellence, který se dokáže nejlépe a nejvíce kombinovat s ostatními prvky. Uhlík se dokáže kombinovat maximálně se čtyřmi prvky najednou a může tak vytvářet nejvíce molekulárních sloučenin v přírodě, které jsou dosud známy.

FR Opět jsme u živilů. Jedním z prvků, který, dámy a pánové, poněkud neznáte, je prvek 0, první v periodické tabulce prvků. Z učebnic fyziky byl vyřazen asi před sto lety. Vede se o tom spousta debat, včetně toho, jak by se měl tento prvek jmenovat a zda všichni velicí fyziky z dob minulých, kteří s ním počítali, nebyli skutečně pověřiví blázni.

Nyní bych vám chtěl navrhnout, a také vám, pane Lachmanne, abyste se na to příští čtvrthodinu díval z mého pohledu: naprostá bezradnost. V každém případě jsem ochoten připustit, že pod vnímáním se nachází základní prvek, jemnější než vzduch, a navrhuji, abychom mu dali pracovní název: "Něco".

Toto něco existuje i v dnešní fyzice, prázdnota prostoru je pravděpodobně příliš těžká na to, aby tam skutečně nebylo "nic", musí tam být "něco". Někdo tomu pravděpodobně říká temná hmota.

V každém případě se předpokládá, že toto něco také způsobuje, že atomy tvoří prvky, a výsledky tohoto působení můžeme pozorovat všude. A úžasné na tom, co vidíme, je, že vždy můžeme vidět vírové struktury. Jak si takovou strukturu můžeme představit?

SL V současné době, pane Reiterere, se zabýváme materiálními věcmi, které můžeme uchopit prostřednictvím našich smyslů, a v posledních desetiletích jsme vyrobili řadu měřicích přístrojů, analytických zařízení, abychom mohli výrazně rozšířit naše smyslové vjemy. Můžeme tedy jít daleko za úroveň, kterou nám dala příroda, a nyní analyzovat věci, které jsme takto analyzovat nemohli. Celý příběh je však kruciální. Nyní známe stavy skupenství prvků, máme pevné prvky, máme kapalné prvky, máme plynné prvky. Plynné prvky nemůžeme vidět. Víme, že tam jsou, dýcháme, takže víme, že dýcháme plyn, můžeme tyto plyny analyzovat a tak dále. Ale co případně předchází plynu? Je tam vůbec něco? Existují snad stavy hmoty, které nám byly dosud uzavřeny? Myslím, že ano. A že tato atomová úroveň je ještě níže. A co je to teď? Jsou to skutečně částice? Co je to částice?

Nyní se dostáváme k vysvětlujícímu modelu, který se ve fyzice objevuje již dlouho, a to k vírové fyzice. A tato vírová fyzika říká, že vírové struktury existují v různých řádech. Ano, že samotný atom je vírová struktura! A tato

vírová struktura musí vyplývat z toho, že něco víří, takže potřebuji nějaké prostředí, kde se vír může vyvinout.

FR ...médium... jako voda ve vaně, kde pak sání vytváří vír.

SL Tak si to můžete představit. A celé se to dříve vysvětlovalo teorií éteru, teď tam na některých odpadlických katedrách fyziky straší "H-éter"; a "H" ne jako vodík, ale jako "holografický" a "hierarchický". Myslím, že to malé slovíčko hierarchie je tam obzvlášť cenné. Tyto základní struktury, které nám dosud unikaly, jsou možná vířivé. A tyto vírové struktury jsou opět zasazeny do jiných vírových struktur a tak dále a tak dále. Takže víry živí další víry, které zase generují větší víry, a celé je to takříkajíc vnořené a živené zpět do sebe. Je tu tedy nějaký původ, někde muselo něco začít a první vír vytvořil další a ten se opět rozdělil a vytvořil dílčí víry. Jinými slovy, každý obratel má rodiče, kteří zase mají rodiče, když se na to podíváte takto, a ti získávají informace takříkajíc od svých předních struktur.

FR Začíná to na samém dně lidské bytosti, kde vidíte, že DNA, dědičná informace, je také spirála, tato dvojitá spirální šroubovice.

SL Zajímavé je, že tyto vírové struktury nacházíme všude. Právě v DNA, a pak ve fyzice existuje tato takzvaná fotoforéza. Částice se přivedou do komory, kde je vakuum, a pak se to celé takříkajíc osvítilo světlem, a pak vidíte, že se ty částice pohybuji spirálovitě!

Pokud je částice skutečně sama vírovou strukturou, pak můžeme vidět dvě úrovně, dvě vnořené úrovně: samotnou částici jako vírovou strukturu, pokud bychom ji přiblížili, našli bychom pouze obraz takříkajíc zmenšený. Že tam opět vírové struktury tvoří vírové struktury.

A tato částice v této komoře se točí nebo pohybuje spirálovitě, nebo mnoho jejích částic, to je pak další úroveň, další hierarchie, a tak dále a tak dále. Celý vesmír si lze představit jako nekonečně velkou vírovou strukturu.

FR A také je to, myslím, zřejmé, když začnete dole, říkám dole, jde to dolů a dolů, ale když se podíváte na DNA a pak se podíváte nahoru a na způsob, jakým se sluneční soustava otáčí v galaxii a galaxie rotuje vesmírem; určitě to tam zase vidíte, myslím.

SL Na nebeských tělesech je to skvěle vidět. Na pohyb planet kolem Slunce se vždy díváme dvourozměrně, takže každý má představu, že se kolem Slunce něco nějak pohybuje. Když se na to podíváte trojrozměrně, vidíte, že Slunce, které se samo pohybuje kolem centrálního Slunce, a planety, které se nepohybují přímo po ose kolem Slunce, ale víří takříkajíc za Sluncem. A tento pohyb opět vykonává i celá sluneční soustava. A ty galaxie, to je nádherně vidět. Například u spirálních galaxií. Když se podíváte na prodloužení ramen, končí někde v domnělé nicotě. Pokud však sledujete tato ramena směrem

dovnitř, vidíte, že dochází ke stlačení, a uvnitř vidíte tento střed. Které je velmi jasné. Něco je tedy nasáváno dovnitř, a odkud se to bere, když je vesmír zvenčí prázdný od hmoty? Co se tam nasává, co se z toho něčeho tvoří, co se tam vlastně děje?

A to je zajímavá otázka, vír se musí udržovat, musí se živit, potřebuje něco nasávat, a v případě galaxií to vypadá, že se tam nasává něco, co zatím neznáme! A tomu se dnes na jedné straně říká "H-ether", kdo ten termín ve fyzikální komunitě použije, tomu se vysmějí nebo ho vyhodí, a zároveň fyzikové naší doby hledají černou hmotu. Takže je zde naprostý rozpor.

FR Dočetl jsem se, že náš fyzik a hvězda Einstein vyzval ke znovuzavedení éteru v jedné eseji už v roce 1920, ale nějak se mu za to nedostalo takové publicity. Inu, není byznys jako showbyznys.

V každém případě, vírová fyzika! Nechci to teď rozebírat do hloubky, ale chtěl bych to trochu ilustrovat; už jsme slyšeli o víru ve vaně, víry jsou i ve vzduchu, například za tryskovými letadly; když víc a víc kroutíte provázkem, vznikne obrovský spletenec; můžete si představit jednotlivé částice na spirálové dráze nebo celý vír jako takový, například opravdu velké věci, tornáda. Víry vytvářejí sání, bojují o stabilitu proti tření, kolem nás a v nás je nespočet věcí, které všechny rostou ve vírových strukturách, rostliny, stromy, orgány... Pan Lachmann?

Dokonce i srdce, pane Reiterere, když ho otevřete a podíváte se na jeho strukturu, je to dlouhý sval, který je stočený do víru. Takže když takto otevřete srdce a pak se podíváte na jeho geometrii nebo si ho promítnete, pak v zásadě také uvidíte vírovou strukturu. Tyto vírové útvary nacházíme všude v přírodě, možná si vzpomínáte na loňské léto, kdy bylo takové horko a sucho; když jste tam projížděli krajinou, všude jste mohli vidět vírové struktury v podobě prachových čertů. To jsou takové malé víry, takové písečné kalhoty, a ty tam pochodovaly po polích, mohli jste velmi pěkně vidět tu vírovou strukturu směrem nahoru, když vyhodí do vzduchu třeba slámu, trávu nebo písek, tak můžete nádherně vidět ten výraz přes hadici, že je to dokonalý vír. Jinde, například v Maroku, jsou o těchto vírech dokonce hlášeny šílené jevy, že mají určitou inteligenci, říká se jim tam také pouštní dervišové a často se popisuje, že když se k takovému dervišovi přiblížíte, tak vás doslova pronásleduje!

Jaká je tedy vazba? Tělo, lidská bytost prostřednictvím aury jako vírové formy k jinému víru, který se tam pohybuje v prostředí, takříkajíc propojení, spojení s ještě větším vírem, možná dokonce? Takže samé zajímavé věci, které nacházíte v přírodě, pane Reiterere.

FR Pokud se mě ptáte, myslím, že má téměř zločinnou energii něco takového před námi tajit. Pohled na svět, který vyplývá z vírové fyziky! Hluboké spojení se vším, co mě obklopuje, s celou tou velkou věcí, která je věcí, která je mou součástí a já jí.

No, děkuji pěkně, jsem si jistý, že papež to neslyší rád, tenhle "zástupce Boha" se svou čepičkou nebo imám nebo rabín nebo dalaj nebo nebo nebo?

SL Ano, bohužel jsme stále považováni za blázny, to se stalo programem posledních staletí, bohužel také prostřednictvím náboženství nebo všech těchto náboženských proudů. Díky těmto nedorozuměním jsme vlastně byli zbaveni přístupu k pravé přírodě. Chtěl bych vám jen připomenout temné časy středověku, tady v těchto končinách upalování čarodějnic, na hranici bylo upáleno přes dva miliony žen, které měly znalosti o přírodě, měly přístup k přírodě, věděly o těchto procesech, začlenily je do svého života. A tyto znalosti využívaly pro sebe a využívají je také pro sebe. Takže v posvátných stavbách nebo tak nějak se tyto znalosti uplatnily i ve vírové fyzice, a tam jsme stále drženi takříkajíc v šachu. Podle mého názoru pro to byl v minulosti rozhodující sekularismus, rozdělení mezi církví a státem. Jinými slovy, došlo k rozdělení úkolů, a to také stanovilo velmi jasné předpoklady, kdo co smí a kdo nic nesmí! A z této mizérie se musíme dostat procesem uznání. Nyní vidíme, kde jsme přistáli, a doufejme, že k nám přijde mnoho dobrých vírů, které nám otevřou mysl, které přinesou osvětlení, že se vrátíme k pohledu na svět, v němž jsme spojeni s přírodou.

FR ...a nehledět ven na něco, co přijde později, co přijde po životě, nebo co mi přinese spásu zvenčí, myslím, že se musíte dívat dovnitř, abyste našli svou spásu. Ale stejně nejasný jako pojem života, kterým se dnes zabýváme, je následně i pojem smrti. Přísně vzato je sporné, zda má například lékař vůbec nějaké slovo v otázce, kdy přesně nastane exitus pacienta. Je něco neživé prostředí, nebo život? A co můj kámen, pane Lachmanne?

SL Rád bych zatím zůstal u organického života, lékař neví! To může každého z vás velmi ošklivě ovlivnit. Pokud dnes umíráte například na klinice, pak je klinická smrt definována jako okamžik, kdy se zastaví dýchání a puls, tedy když už nelze naměřit srdeční tep. A od tohoto okamžiku jste také takříkajíc propuštěni, pokud jste se rozhodli být například dárce orgánů. Pak přijdete, protože ty orgány, teď to možná bude znít trochu divně, musí být velmi čerstvé, pak se to celé velmi rychle vyřídí a přijdete na operační stůl. Jste takříkajíc klinicky mrtvý a pak vás vlastně bez anestezie otevřou a orgány vám odeberou. A pak ti pacienti sebou škubou... ten mrtvý pacient, údajně mrtvý pacient, sebou škube, pořád něco dělá, takže jsou pořád vidět velmi špatné reakce, a proč jsou vidět? Protože v tomto okamžiku je v těle stále ještě život. Naše mozkové funkce ještě dlouho fungují, jednotlivé struktury, obratlové struktury orgánů ještě fungují, menší buněčné funkce ještě fungují, v těle je ještě život. Dalo by se říci, že jste zaživa poraženi. Má to něco společného s náboženskými obřady, skoro bychom se museli ptát sami sebe. Mnozí lékaři, kteří byli patology, to vědí, už to vetovali, na situaci se nic nemění, tolik k této situaci, to by měl vědět každý!

A v anorganické hmotě, právě jste zmínil kámen, myslím, že i kámen má jakési vědomí, nepředpokládá bych přímo život, ale tento kámen je svazkem hmoty z vírových forem a ty jsou opět zasazeny do větších vírových struktur, Takže tam dochází k nějaké výměně, možná i energie, informací, a tam se možná dá aplikovat pojem život tak, že by se dala vymyslet definice, musela by se vymyslet, že existuje život v různých stupních, a vysvětlit to funkčností by tam byla cesta dopředu. To by nám také umožnilo umístit přístup, respekt k přírodě, možná úplně jiným způsobem.

FR Dámy a pánové,
nakonec to nevypadá tak špatně.
Všechno bude v pořádku.

Když se na to všechno podíváte takto, můžete k tomu přistupovat s úplně jinou odvahou!

Například úvahy o povaze života mě přivedly ke značně změněnému pohledu na svět. A od té doby rád děkuji svému otci, vesmíru, že dal semeno pro všechno, a své matce, zemi, že mě pak přivedla na svět; abych viděl, tvořil, žil.

Pane Lachmanne, děkuji vám za rozhovor, doufám, že si brzy popovídáme znovu ve třetím díle našeho seriálu Tvorba poznání na Rádiu Matka Země, tehdy chceme mluvit o vodě. Život vznikl ve vodě, my jsme z velké části tvořeni vodou, a já doufám, že nám pan Lachmann poskytne několik velmi praktických tipů, jak bychom mohli například zušlechtit naši pitnou vodu?

SL S potěšením, pane Reiterere. V rámci vývoje nového zdroje se v současné době velmi intenzivně zabýváme tématem vody. Sám jsem na toto téma hodně bádával a objevil jsem několik velmi zajímavých souvislostí, ale také jsem zjistil, že se v současné době šíří spousta nesmyslů. Kolo od vozu tam bylo často vynalezeno podruhé, zmíním jen pojem šestihránná voda, což je vlastně starý klobouk s novým okrajem. A také vám rád dám pár tipů, jak můžete něco udělat s vodou, kterou pijete nebo třeba používáte pro své rostliny, a ilustruji vodu obecně v úvaze.

FR Ještě teď tu mám na gramofonu Rolling Stones, speciálně pro vás, pane Lachmanne, valící se kameny s názvem Loving Cup. U mikrofonu...

SL Skvělé! Děkuji (smích)

FR S potěšením! Florian Reiterer se s vámi u mikrofonu loučí, děkuji vám za pozornost, mějte se hezky a vězte, že pan Lachmann asi nemá rád Rolling Stones.